

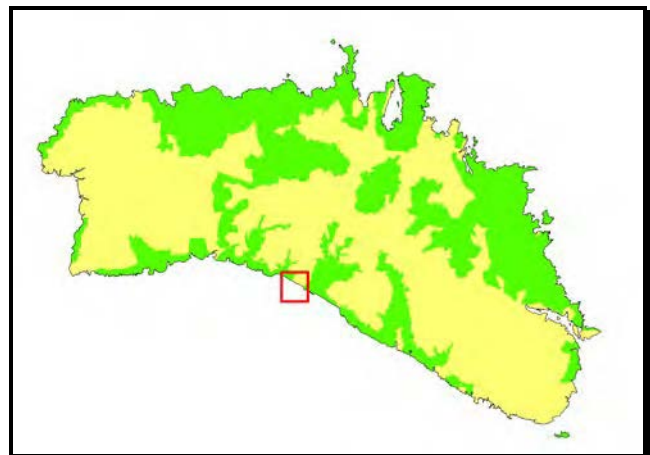
Fitxa 29

SANT ADEODAT (BINICODRELL)

DADES GEOGRÀFIQUES I FÍSiques:

Municipi: es Migjorn Gran.
Altres topònims: Binicodrell.
Àrees urbanes associades: Sant Tomàs i Sant Adeodat.
Accés: rodat, des de la carretera Me-18 (es Migjorn - Sant Adeodat).
Orientació de la platja: sud.
Superfície de platja: 4.500 m².
Llargada de platja: 415 m.
Amplada mitjana de la platja: 15 m.
Grau de saturació de la platja: alt, en plena temporada.
Geologia de l'entorn: plataforma carbonatada del Miocè superior, formada per calcàries blanques.

Composició del sediment: d'origen carbonatat orgànic (+85%), amb alta proporció de gra fi i color blanc.
Espai natural protegit: l'extrem occidental de la platja està inclòs dins l'Àrea Natural d'Especial Interès Me-13, i també a la Xarxa Natura 2000, tant la part terrestre com la marina.

SERVEIS DE PLATJA:

Classificació platges CIM: platja de tipus A (urbana).
Distància a l'estacionament: 50 m, hi ha diverses zones d'aparcament situades als costats de la carretera, just a l'arribada a la urbanització de Sant Tomàs. També s'hi accedeix des dels carrers del nucli urbà.
Servei de socorrisme: disposa de serveis de socorrisme permanents a l'estiu.
Altres serveis: serveis de gandules, para-sols i restauració a peu de platja. La platja disposa de serveis de transport públic i està associada a un passeig marítim que uneix aquesta platja amb Sant Tomàs.

ENTORN I PAISATGE

Aquesta platja, juntament amb Binigaus, Sant Tomàs i Son Bou formen el conjunt de platges obertes de Menorca, situades totes a la costa sud-central, sense la típica forma de cala. Aquestes disposicions es corresponen a formes d'acumulació mixta torrencial de sortida de barrancs i acumulacions de platja. A diferència de les seves veïnes, la platja de Binicodrell no té cap arenal associat cap a l'interior. De fet, la platja era coneguda com el macar de Binicodrell abans de fer-hi una regeneració d'arena. No sembla que aquesta situació sigui conseqüència de l'acció humana, ja que les terres de cultiu o els terrenys urbanitzats situats immediatament darrere d'ella no presenten tampoc cap vestigi d'arenal. De fet, una platja, de manera natural, pot presentar variacions importants de superfície d'arena i en alguns anys aquesta pot desaparèixer quasi per complet i ser substituïda per un extens codolar.

La platja és bastant estreta, i de seguida comença el passeig marítim de la urbanització de Sant Tomàs ([vegeu foto anterior](#)) i tots els seus edificis residencials i hotelers. Dos sortints de roca de poca alçada la separen de les platges de Sant Tomàs, a l'est, i de Binigaus, a l'oest. En el cas de Binigaus, el sortint de roca està separat de terra ferma i dóna lloc a un petit illot, l'anomenat escull de Binicodrell o escull Codrell ([vegeu foto adjacent](#)).

PLANTES I VEGETACIÓ

Amb les característiques anteriorment esmentades i amb l'afegit de l'elevada pressió humana que suporta actualment, la vegetació natural que s'hi pot trobar és ben poca. A l'arena pràcticament ha desaparegut. Només on la platja té més extensió, cap a la banda de ponent, hi podem veure alguns vestigis de vegetació dunar amb espècies com el fenàs de platja (*Elymus farctus*), el trèvol de platja (*Medicago marina*), el lliri de platja (*Pancreatium maritimum*) o una llengua bovina típica dels arenals (*Echium sabulicola*). La resta de la platja presenta una vegetació natural que queda més lligada als talussos terrossos i als roquissars que l'envolten, amb plantes com el fonoll marí (*Crithmum maritimum*), el porradell (*Allium commutatum*) o el salat (*Atriplex maritimum*) (vegeu formació vegetal a la foto adjacent). Aquest darrer és un arbust que té en aquesta part de l'illa una de les seves poques poblacions naturals, tot i que arreu del litoral insular és emprat amb freqüència com a planta de jardí per la seva tolerància al vent i a la salinitat.

ANIMALS

En una platja tan urbana i amb un arenal tan poc desenvolupat es fa difícil parlar de fauna associada. No obstant això, on sí resideix un important patrimoni natural és a l'escull Codrell. En aquest petit illot de mitja hectàrea hi viu una de les subespècies de sargantana balear (*Podarcis lilfordi* subsp. *codrellensis*). A l'illa gran, amb l'arribada de l'home, aquesta espècie va ser extingida o desplaçada per la sargantana italiana (*Podarcis sicula*) donat que és més robusta i grossa (vegeu foto adjacent). Per tant, actualment la sargantana balear només sobreviu arraconada als illots que envolten

Mallorca i Menorca. Es tracta, llavors, de poblacions aïllades geogràficament i en ple procés de diferenciació entre elles. Només als illots menorquins hi viuen fins a 8 subespècies diferents de sargantana balear.

DINS LA MAR

En aquesta platja predomina el fons d'arena, amb petites zones de roca als extrems, juntament amb l'illot de Binicodrell al costat de ponent. Els fons arenosos, aparentment sense vida, amaguen una gran quantitat de cucs (poliquets), amfípodes (petits crustacis) i moltes altres espècies de diferents grups d'invertebrats. A la costa rocosa de l'extrem esquerre (llevant), les principals espècies d'algues que s'hi poden trobar són *Laurencia microcladia*, *Jania rubens* i *Osmundea truncata* ben a prop de la platja; i una mica més enllà hi ha un penyal baix en el qual creix en abundància l'alga vermella *Corallina elongata*. A les roques que hi ha davant el bar hi apareixen les algues *Laurencia microcladia*, *Jania rubens* i *Polysiphonia* sp. La platja acaba, al seu extrem occidental, amb l'illot de Binicodrell, que fa frontera amb la platja de Binigaus. El fons que envolta aquest illot és divers, amb posidònia, roca i arena, formant un interessant mosaic. La vegetació de les parts rocoses està constituïda per algues fotòfiles (amants de la llum), amb espècies com *Chondrophyucus tenerrimus* (vegeu fotos adjacents), *Dasycladus vermicularis*, *Dilophus fasciola*, *Padina pavionca*, etc. A les parts més exposades, *Cystoseira stricta* hi forma un cinturó dens i continu, indicador d'una elevada qualitat de l'aigua.

HISTÒRIA I SINGULARITATS

A l'extrem occidental de la platja, de camí a Binigaus, es pot observar una petita construcció defensiva, segurament de l'època de la Guerra Civil, per frenar el desembarcament de tropes enemigues a la platja. Des de fa molts anys aquesta construcció està condicionada com a caseta d'esbarjo i de cap de setmana d'ús particular (vegeu foto adjacent).

